

ЧАСТЬ ВТОРА.

Поученія за послѣдній-тѣ сѣдѣ. Ст. 43—51.

П. Какъ слѣдува Христосъ да впечатитъ въ умове-ты на ученицы-ты си длѣжность-тѣ на бдѣніе-то?

О. Но това знайте, че ако да знаяше стопанинъ-тѣ на кѣжж-тѣ въ кой часъ ще дойде крадецъ-тѣ, бдѣлъ бы, и не бы оставилъ да подкопаѣтъ кѣжж-тѣ му. За то и вы бѣдѣте готови, защото въ който часъ не мыслите, Сынъ человѣческій ще дойде. И кой е тойзи вѣрный и разумный рабъ, когото е поставилъ господарь-тѣ му надъ слугы-ты си, да имъ дава хранѣ на врѣме? Блаженъ тойзи рабъ, когото, кога си дойде господарь-тѣ му, намѣри го да прави така. Истинѣ ви казувамъ че ще го постави надъ всѣхъ-тѣ си имотъ. Ако ли рече злыи той рабъ въ сѣрдце-то си, Ще ся забави да дойде господарь-тѣ ми: и начне да бѣе съслужители-ты си, и да яде и да пѣе съ пѣяницы-ты, господарь-тѣ на тойзи рабъ ще дойде въ който день той не очаква, и въ който часъ не знае, и ще го разсѣче, и ще тури неговѣ-тѣ часть съ лицемѣры-ты; тамъ ще бѣде плачъ и скръцаіе съ съзжбы. Ст. 43—51.

П. На що трѣбува да отдавамы тѣзи думы?

О. Тѣзи думы наистинѣ приличатъ много добръ на прѣдидушо-то пророчество за съсыпуваніе-то на Іерусалимъ; но понеже 25-та глава описува послѣдній-тѣ сѣдѣ, (виждѣ ст. 31—46,) и глава-та начнува съ нарѣчіе-то “тогази,” трѣбува да отдавамы и тѣзи думы на онова страшно събытіе. А както е на цѣлый свѣтъ послѣдній страшный сѣдѣ, исто-то е на всякой чловѣкъ день-тѣ на неговѣ-тѣ смърть. За то, когато Господъ ни казува да бѣдемъ будни и готови за дохожданіе-то му, може равно да ся разумѣе или за послѣдньо-то му дохожданіе да сѣди свѣтъ-тѣ, или частно за дохожданіе-то му на